

Транспонирането на романа "Тютюн" на френски ми достави голямо лично удовлетворение и ми позволи да се докосна до най-съкровениите гънки на мисълта на Димитър Димов. За мене превода на "Тютюн" си остава едно ценно изпитание.

+ + +

- Димов даде ли ви някакви указания, имаше ли някакви особени изисквания?

- Той ми имаше пълно доверие и вярваше, че ще се справя, дори и когато споменатите мои "доброжелатели" се опитаха да разколебаят Русинов. Практически превода трая 6 месеца.

- Вие знаехте ли нещо за някакъв предишен опит да се преведе "Тютюн" на френски език?

- Не, това не ми е известно.

- След запознаването си с превода, Димов изказа ли някакво мнение?

- Той беше много доволен и ми беше признателен. Струва ми се че този роман направи впечатление във Франция.

- Според вас, Димов до каква степен владееше френски език?

- Мисля, не особено. Той знаеше испански. Димов се спря на мене защото му бяха известни предишните ми трудове в областта на превода.

- За какво разговаряхте при срещата си в Клуба на журналистите?

- Главно за романа. Димов беше доста затворен човек.

- Той изказа ли свои мисли, които да ви помогнат при превода, някакви разяснения?

- Не. Беше много пестелив и съдържан в каквито и да е подробности и остави **вам** инициативата, на мене да го питам.

- За какво го питахте?

- На всякъде, където имах съмнение за най-малкия нюанс в текста, дали е преведен правилно от мене го питах - бях си взел бележки. Той намираше, че правилно съм схванал неговата мисъл. Във всеки случай, аз от добросъвестност ^{сверя}исках да ^{сверя}всички моменти